

FACES

Ο έρωτας έχει πολλά... «πρόσωπα»!

Και οι άνθρωποι που μας μίλησαν σίγουρα έχουν να πουν πολλά για τα «πρόσωπα» του έρωτα!

Ο έρωτας είναι έμπνευση ή η έμπνευση... έρωτας;

Ο έρωτας έχει δώσει έμπνευση ανά τους αιώνες στις σημαντικότερες πένες της λογοτεχνίας και συνεχίζει να δίνει. Δεν νομίζω ότι θα σταματήσει και ποτέ! Είναι ότι πιλοτιστέρο στην αισθηση της ίδιας της ζωής. Όταν είσαι ερωτευμένος, θάνατος δεν υπάρχει! Για μένα, όμως, η συγγραφή είναι έρωτας! Έχει όλα τα χαρακτηριστικά του. Με παρασύρει, αποσιωπά την λογική, παραμερίζει κάθε άλλο συναίσθημα, αγνοώ ότι δεν τον αφορά, δεν με νοιάζει η γνώμη κανενάς για το αντικείμενο του πόθου μου, που είναι το εκάστοτε βιβλίο που γράφω. Ζω και αναπνέω μόνο για την δουλειά μου

όταν γράφω. Ξεκάνω να φάω, να ζήσω, κλαίω κωρίς λόγο, γελάω χωρίς αιτία. Είναι τρέλα και γλέντι η έμπνευση!

Η Λένα Μαντά με τι (ή με ποιον) είναι μόνιμα «ερωτευμένη»;

Μπορεί ν' ακουστεί κλισέ αλλά για μένα είναι η βαθιά αλήθεια μου. Είμαι ερωτευμένη με την κάθε μέρα! Απολαμβάνω την στιγμή. Τον αέρα που με χτυπάει στο πρόσωπο, όταν κάθε πρωί ανοίγω το παράθυρό μου ότι καιρό κι αν κάνει, την δουλειά μου, ένα καλό φαγητό, μια βόλτα με το αυτοκίνητο. Σαφώς ο περίοδος του «Μεγάλου έρωτα» είναι όταν γράφω! Όπως σας είπα ήδη, για μένα έρωτας = συγγραφή.

ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ

Συγγραφέας

Μπορεί ο έρωτας να λείπει από τα βιβλία σας;

Να λείπει όχι, αλλά μπορεί να μην είναι ο κυρίαρχος στο θέμα που πραγματεύομαι κάθε φορά. Εξάλλου κάθε μυθιστόρημα παίρνει στοιχεία από την αληθινή ζωή κι εκεί δεν μπορεί να λείπει ο έρωτας!

Γιατί πιστεύετε ότι μας ελκύουν τόσο τα βιβλία με ιστορίες πάθους, ανεκπλήρωτους, μοιραίους, μπερδεμένους ή καταδικασμένους έρωτες; Αλήθεια γιατί; Ίσως επειδή όλοι θα θέλαμε κάτι τόσο συνταρακτικό να μας συμβεί έστω και μια φορά, με όποιο τίμημα, με όσα δάκρυα, με όσο πόνο. Δεν έχουν όλοι την τύχη ή την ατυχία (εξαρτάται την σκοπιά που το βλέπει ο καθένας) να ζήσει κάτι που θα τον συγκλονίσει τόσο. Ακόμα κι αν κάποτε ζήσαμε κάτι παρόμοιο, θέλουμε να το θυμοθούμε μέσα από τις σελίδες ενός βιβλίου. Ίσως πάλι η ανθρώπινη φύση μας αποζητά πάντα το ανεκπλήρωτο, έλκεται από το απαγορευμένο.

Είστε... ερωτευμένη με τα βιβλία σας ή έχετε μιαν αγάπη... μπτρική;

Μπτρική; Κατά καμία έννοια! Δεν μπερδεύω τα παιδιά μου με τα βιβλία μου και μ' ενοχλεί πάντα αυτή η παρομοίωση. Τα βιβλία μου δεν είναι παιδιά μου! Με τα βιβλία μου έχω ακριβώς την σχέση που έχω μ' έναν έρωτα. Όσο τα γράφω, είμαι τρελά ερωτευμένη μαζί τους! Χάνομαι στις διαδρομές τους, ζω και αναπνέω για εκείνα! Όταν τα ολοκληρώσω, νιώθω για καθένα από αυτά, την τρυφερότητα για έναν εραστή που πέρασα καλά μαζί του, αλλά όπως όλα τα ωραία, έτσι τέλειωσε και η σχέση μου μαζί του.

Αν γράφατε ένα γράμμα αγάπης προς τον σύζυγό σας ποια θα ήταν η πρώτη φράση με την οποία θα το ξεκινούσατε;

«Χαμόγελο της ζωής μου...»